

wych, zatrudnionych w komórkach naukowo-badawczych, następuje w trybie przewidzianym w przepisach dotyczących pracowników naukowych.

R o z d z i a ł III.

§ 9. Na czele okręgowych urzędów miar stoją dyrektorzy okręgowych urzędów miar.

§ 10. Na czele obwodowych urzędów miar stoją naczelnicy obwodowych urzędów miar.

§ 11. Na czele objazdowych urzędów miar stoją kierownicy objazdowych urzędów miar.

§ 12. Szczegółowy zakres czynności okręgowych, obwodowych i objazdowych urzędów miar, organizację wewnętrzną okręgowych i obwodowych urzędów miar jak również podział obwodowych urzędów miar na 3 klasy określi regulamin nadany przez Prezesa Głównego Urzędu Miar.

1069

UCHWAŁA Nr 615 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 sierpnia 1951 r.

w sprawie wzmoczenia walki ze spekulacją.

Rada Ministrów uchwala:

I. Powołać przy prezydiach powiatowych, miejskich i dzielnicowych rad narodowych komisje do walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu, zwane w dalszym ciągu „komisjami“.

1. Zakres działania komisji obejmuje:

- a) sprawdzanie bezpośrednio w przedsiębiorstwach sprzedaży, przestrzegania przepisów o obrocie handlowym, w szczególności sprawdzanie należytej sprzedaży posiadanych zapasów towarów, pobieranych cen, sposobu przechowywania i jakości towarów oraz rzetelności miar i wag,
- b) wykrywanie przestępstw spekulacyjnych oraz nadużyć w handlu, w szczególności drogą ujawniania zawodowych nielegalnych handlarzy, ich agentów i innych spekulantów.

2. W skład komisji wchodzi:

jako przewodniczący — członek prezydium właściwej rady narodowej odpowiedzialny za sprawy handlu,

jako sekretarz — pracownik Prokuratury R. P.,
jako członkowie — pracownicy Państwowej Inspekcji Handlowej oraz powołani przez prezydium rady narodowej przedstawiciele organizacji społecznych.

3. Komisje wykonują swe czynności bezpośrednio przez swych członków bądź za pośrednictwem działających pod nadzorem komisji kontrolerów społecznych, delegowanych przez organizacje społeczne.

4. Organizację komisji, sposób powoływania ich członków, tryb funkcjonowania komisji oraz szczegółowy zakres i sposób ich działania ustali instrukcja Prezesa Rady Ministrów.

II. Wystąpić do Rady Państwa o:

- 1) zlecenie Generalnemu Prokuratorowi Rzeczypospolitej inicjowania i koordynowania całości walki ze spekulacją i nadużyciami w handlu, w szczególności inicjowania działań Milicji Obywatelskiej i Państwowej Inspekcji Handlowej na poszczególnych odcinkach zagrożonych spekulacją, koordynowania w tej dziedzinie działalności Milicji Obywatelskiej i Państwowej Inspekcji Handlowej, czuwania nad odpowiednią intensywnością wykrywania i ścigania

przez ich organy tych przestępstw oraz skierowania pracowników Prokuratury R. P. na stanowiska sekretarzy tych komisji;

- 2) zlecenie Generalnemu Prokuratorowi Rzeczypospolitej opracowania instrukcji dla kontrolerów społecznych;
- 3) przyznanie w miarę potrzeby dodatkowych etatów Prokuraturze R. P. dla obsadzenia wyżej wymienionych stanowisk sekretarzy komisji do walki ze spekulacją.

III. Minister Bezpieczeństwa Publicznego zleci Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej zabezpieczenie współdziałania i pomocy organów Milicji Obywatelskiej w działalności komisji.

IV. Zlecić Ministrowi Handlu Wewnętrznego:

- 1) zmianę zarządzenia w sprawie samozaopatrywania się pracowników sklepowych w sensie utrzymania całkowitego zakazu samozaopatrywania się w artykuły przemysłowe i ustalenie form kontroli samozaopatrywania się w artykuły spożywcze w granicach normalnego zapotrzebowania;
- 2) uaktywnienie działalności Państwowej Inspekcji Handlowej w kierunku wykrywania nadużyć w sieci handlowej;
- 3) wzmoczenie czujności w stosunku do przejawów niedociągnięć i braków organizacyjnych i przekazywanie faktów mających znamiona przestępstw właściwym organom Prokuratury Rzeczypospolitej;
- 4) organizowanie systematycznych odpraw pracowników handlu w celu zespołowego zwalczania kontaktów poszczególnych pracowników ze spekulantami.

V. Zobowiązać Ministra Handlu Wewnętrznego do składania Prezydium Rządu w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym Rzeczypospolitej miesięcznych sprawozdań o wykonaniu niniejszej uchwały oraz wystąpić do Rady Państwa o wydanie analogicznego zlecenia Generalnemu Prokuratorowi Rzeczypospolitej.

VI. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Handlu Wewnętrznego i Bezpieczeństwa Publicznego.

Prezes Rady Ministrów: w z. A. Zawadzki

1070

UCHWAŁA Nr 616 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 sierpnia 1951 r.

w sprawie uprawnień do urlopu i do zwrotu kosztów przeniesienia w przypadku zmiany zakładu pracy oraz w sprawie uprawnień do urlopu w związku z powołaniem do służby wojskowej.

W celu ustalenia jednolitych zasad postępowania przy:

- a) udzielaniu urlopu wypoczynkowego pracownikom, którzy z przedsiębiorstw uspołecznionych

przeszli do pracy w państwowej administracji lub instytucji albo też odwrotnie,

- b) określaniu uprawnień do urlopu wypoczynkowego pracowników, którzy zostali powołani do służby wojskowej lub po jej odbyciu zgłosili się do pracy,
- c) zwrocie kosztów przeniesienia w przypadkach wymienionych pod lit. a)

Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

1. Pracownikowi, który przeszedł do pracy z uspołecznionego przedsiębiorstwa do państwowej administracji lub instytucji albo też odwrotnie za zgodą dotychczasowego i nowego zakładu pracy, należy zaliczyć czas pracy w poprzednim miejscu zatrudnienia do czasu pracy, wymaganego dla uzyskania praw urlopowych w nowym miejscu zatrudnienia.

2. Pracownikowi, który przeszedł do służby państwowej w sposób określony w pkt 1, należy zaliczyć do czasu pracy, uprawniającego do korzystania z większego wymiaru urlopu, także czas pracy ustalony w poprzednim miejscu pracy stosownie do postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. (Monitor Polski Nr A-77, poz. 888).

3. Odbycie ćwiczeń wojskowych lub przeszkolenia wojskowego nie narusza uprawnień pracownika do należnego mu w danym roku kalendarzowym urlopu wypoczynkowego.

Jeżeli ćwiczenia wojskowe lub przeszkolenie wojskowe przypadły na okres wyznaczonego pracownikowi urlopu wypoczynkowego, należy urlop ten przesunąć na jeden z najbliższych trzech miesięcy po ukończeniu ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego.

4. Pracownik, obowiązany w danym roku kalendarzowym do stawienia się do poboru, powinien otrzymać należny mu w tym roku urlop wypoczynkowy w terminie umożliwiającym wykorzystanie urlopu przed dniem 1 września.

Jeżeli pracownik przed powołaniem go do odbycia zasadniczej służby wojskowej nie mógł wykorzystać

przysługującego mu urlopu wypoczynkowego, należy mu wypłacić ekwiwalent według zasad obowiązujących przy wypłacie wynagrodzenia za czas urlopu.

Przepisy niniejszego punktu stosuje się odpowiednio w przypadku powołania pracownika do zawodowej służby wojskowej.

5. Pracownikowi, który najdalej w ciągu 30 dni po odbyciu zasadniczej służby wojskowej zgłosił się do pracy w tym samym zakładzie pracy, a w górnictwie — w tym samym rewirze, w którym poprzednio był zatrudniony, zalicza się czas odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu nieprzerwanej pracy, warunkującego wymiar urlopu wypoczynkowego. Z należnego mu urlopu pracownik może skorzystać dopiero po przepracowaniu co najmniej trzech miesięcy od dnia zgłoszenia się do pracy.

6. Pracownikowi, który przeszedł do pracy z państwowej administracji lub instytucji do uspołecznionego przedsiębiorstwa albo też odwrotnie, należy się zwrot kosztów przeniesienia od tego zakładu pracy, do którego pracownik przechodzi, jeżeli przejście następuje na wniosek tego zakładu pracy, uzgodniony z dotychczasowym zakładem pracy.

Zasady i wysokość kosztów przeniesienia, określone w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 279), stosować należy jednolicie tak do pracowników administracji państwowej i instytucji państwowych, jak i do pracowników przedsiębiorstw uspołeczniionych.

Dotychczasowe zarządzenia, regulujące sprawę kosztów przeniesienia pracowników przedsiębiorstw uspołeczniionych, uchyla się z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.

7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. A. Zawadzki

1071

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 30 lipca 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnienia do rozkładania na raty, odraczania i umarzania zaległości z tytułu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

Nr podstawie art. 26 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 51, poz. 479) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienie do odraczania i umarzania zaległości z tytułu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, o ile zaległości te nie przewyższają kwoty 1000 zł, przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych oraz Prezydiom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. Uprawnienie do rozkładania na raty zaległości z tytułu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, o ile zaległości te nie przewyższają kwoty 2.500 zł, przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych oraz Prezydiom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. M. Jaroszyński

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.